

Journal of Social Sciences

Volume 10 | Issue 3

Article 1

1973-01-01

บทบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>



Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

บรรณาธิการ (1973) "บทบรรณาธิการ," *Journal of Social Sciences*: Vol. 10: Iss. 3, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol10/iss3/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการของนักศึกษาในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้ แสดงให้เห็นว่า ในแวดวงของการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย จะมีผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องเป็นจำนวน 3 ฝ่ายด้วยกันคือ **นิสิตนักศึกษา** **ผู้บริหารมหาวิทยาลัย** และ **หน่วยราชการที่รับผิดชอบในเรื่องการศึกษาชั้นอุดม**

นิสิตนักศึกษา เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง จากบริการทุกอย่างที่จะได้รับจากผู้บริหารมหาวิทยาลัย หรือหน่วยราชการ ไม่ว่าจะเป็นบริการทางวิชาการ หรือบริการในด้านความสะดวกอื่น ๆ ในการใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย จุดประสงค์ของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ก็คือมุ่งที่จะหาวิชาเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองต่อไป ขณะเดียวกันในเรื่องการใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย ก็ควรได้รับอิสระเสรีภาพ ความยุติธรรม และความสะดวกสบายตามสมควร ในอันที่จะเอื้อให้เกิดพลังทางสมองได้เต็มที่ สิ่งทีกล่าวมานี้เป็นสิทธิที่นักศึกษาพึงจะได้รับควบคู่ไปกับ **หน้าที่** ที่นักศึกษาพึงจะปฏิบัติตนให้เข้ากับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สถาบันได้มีอยู่ โดยกฎเกณฑ์นั้นมีได้หมายถึงเป็นเครื่องจักรอนเสรีภาพส่วนบุคคลแต่อย่างใด หากแต่มีไว้เพื่อเป็นบันทึกรฐานของการประพฤติปฏิบัติ ของคนหนุ่มมากที่มาร่วมอยู่ในชุมชนเดียวกัน

ผู้บริหารมหาวิทยาลัย เป็นผู้ที่ได้รับอำนาจให้ดูแลรับผิดชอบกิจการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละรั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงการวางกฎเกณฑ์และการติดตามดูผลงานขั้นปฏิบัติว่ากฎเกณฑ์นั้นดำเนินไปได้ผลเพียงใด ในทำนองเดียวกัน กฎเกณฑ์หรือนโยบายการตัดสินใจใด ๆ ก็ตามของผู้บริหารมหาวิทยาลัย จะต้องกระทำไปอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยปราศจากอคติหรือผลประโยชน์ส่วนตัว หรือการแสวงหาอำนาจของผู้มีอำนาจผู้ใดผู้หนึ่ง มิฉะนั้นแล้วก็ยากที่จะกล่าวได้ว่าชุมชนแห่งนี้อยู่ใต้การปกครองที่เป็นธรรม

หน่วยราชการ ในประเทศที่สถาบันการศึกษาชั้นอุดมต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาล เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีการควบคุมดูแลรับผิดชอบโดยตรง บทบาทที่เหมาะสมที่สุดของหน่วยราชการนั้น ๆ คือการวางตัวเป็นกลาง พยายามผสมผสานผลประโยชน์ร่วมของนิสิตนักศึกษาและผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้เข้ากันได้ดีที่สุด ซึ่งไม่น่าจะเป็นของยาก ในเมื่อจุดมุ่งประสงค์ของทั้งสามฝ่ายดังที่ได้กล่าวมาก็มิได้แตกต่างกันเลย ในการที่ต้องการให้ชาติเจริญก้าวหน้าได้ด้วยการศึกษานั่นเอง

ดังนั้น ในยามใดก็ตามที่ **นิสิตนักศึกษา** **ผู้บริหารมหาวิทยาลัย** และ **หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง** มีเหตุที่เกิดความไม่ปรองดองระหว่างกัน แต่ละฝ่ายควรหันมามองจุดมุ่งประสงค์ใหญ่ของตน คือ **ความต้องการให้ชาติเจริญรุดหน้าด้วยพลังทางการศึกษา** ทราบนั้นแล้ว ความหมองหมองใจในเรื่องอื่น ๆ ก็คงจะพอแก้ไขได้ตามมา